

Bryssel den 19 december 2016
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2013/0140 (COD)**

**10755/1/16
REV 1 ADD 1**

**AGRI 381
VETER 66
AGRILEG 103
ANIMAUX 19
SAN 286
DENLEG 65
PHYTOSAN 18
SEMENCES 9
CODEC 985
PARLNAT 365**

RÅDETS MOTIVERING

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll)

– Rådets motivering
– Antagen av rådet den 19 december 2016

I. INLEDNING

1. Den 6 maj 2013 förelade kommissionen Europaparlamentet och rådet ovannämnda förslag på grundval av artikel 43.2, artikel 114 och artikel 168.4 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (ordinarie lagstiftningsförfarande)¹.
2. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen den 15 april 2014².
Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén konsulterades och avgav sina yttranden den 16–17 oktober 2013 respektive den 29 november 2013.
3. Den gemensamma arbetsgruppen med veterinäre experter och fytosanitära experter, arbetsgruppen med chefer för veterinärmyndigheterna och arbetsgruppen med råd/attachéer för jordbruksfrågor behandlade förslaget vid 37 tillfällen under olika ordförandeskap.
4. Coreper I enades om det inledande förhandlingsmandatet vilket sedan bekräftades som en allmän riktlinje av rådet den 26 oktober 2015³. Detta mandat reviderades ytterligare den 18 maj 2016⁴ och den 10 juni 2016⁵.
5. Efter ett antal tekniska möten och informella trepartsmöten under det luxemburgska och det nederländska ordförandeskapet nåddes den 15 juni 2016 vid det tionde trepartsmötet en preliminär överenskommelse mellan medlagstiftarna om en kompromisstext, med sikte på en tidig överenskommelse vid andra behandlingen. Coreper I godkände denna kompromisstext den 22 juni 2016⁶.

¹ 9464/13 + ADD 1 + ADD 2.

² 8304/14.

³ 13242/15 + 13181/15 + 13209/15.

⁴ 8121/16 + ADD 1–ADD 5.

⁵ 8346/16.

⁶ 10248/16 + ADD 1.

6. Den 12 juli 2016 meddelade ordföranden för Europaparlamentets utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i en skrivelse till Corepers ordförande att han, om rådet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen i enlighet med den till skrivelsen bifogade texten, skulle rekommendera plenarförsamlingen att vid andra behandlingen godkänna rådets ståndpunkt utan ändringar, med förbehåll för juristlingvisternas granskning.
7. Den 10 oktober 2016 nådde rådet en politisk överenskommelse om kompromisstexten⁷.

II. SYFTE

Det allmänna målet med den föreslagna förordningen är att förenkla och rationalisera den befintliga rättsliga ramen i förordning (EG) nr 882/2004 genom att låta nästan alla sektorer i livsmedelskedjan omfattas av en enda uppsättning bestämmelser för offentlig kontroll. För närvarande har vissa sektorer, t.ex. växtskydd, växtförökningsmaterial, animaliska biprodukter och ekologisk produktion, särskilda regler för kontroll. Förordningen syftar också till att effektivisera medlemsstaternas offentliga kontroll av hela livsmedelskedjan för att möjliggöra snabba insatser i krissituationer, samtidigt som bördan för aktörerna minimeras. Därför föreskrivs att sådana riskbaserade kontroller ska utföras på alla aktörer med lämpliga intervaller.

III. ANALYS AV RÅDETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

1. Allmänna anmärkningar

Den kompromisstext som man nådde en politisk överenskommelse om i rådet återspeglar helt den kompromiss som uppnåtts mellan medlagstiftarna. Den vidhåller målen från kommissionens förslag och beaktar samtidigt de viktigaste ändringarna som Europaparlamentet antog vid första behandlingen.

⁷ 12175/16 + ADD 1.

2. Centrala frågor

a) Tillämpningsområde

Kommissionen påminde om att även om förordning (EG) nr 882/2004 utgör ett generellt ramverk för offentlig kontroll på områdena för foder- och livsmedelslagstiftning samt bestämmelser om djurhälsa och djurskydd har kontroller av djurhälsa (både vad gäller inhemska och importerade varor) och kontroller av resthalter av veterinärmedicinska läkemedel av historiska skäl fortsatt att regleras separat. Kommissionen konstaterade också att kontroller inom vissa andra sektorer med anknytning till livsmedelskedjan, dvs. växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter, inte ingick i tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 882/2004 och att särskilda separata sektorsspecifika system har utvecklats för dessa sektorer. Kommissionen föreslog därför att tillämpningsområdet för den befintliga rättsliga ramen i förordning (EG) nr 882/2004 skulle utökas för att även omfatta dessa sektorer samt för att klargöra att ekologisk produktion, skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar, garanterade traditionella specialiteter och genetiskt modifierade organismer också omfattas.

Rådet ansåg att det var för tidigt att på detta stadium inkludera offentlig kontroll av växtförökningsmaterial i denna förordning, i avvaktan på ett nytt förslag från kommissionen om växtförökningsmaterial. Rådet enades om att begränsa den offentliga kontrollen av genetiskt modifierade organismer som avsiktligt sätts ut i miljön till dem som används för foder- och livsmedelsproduktion, samt att utesluta de specifika kontrollerna av utrustning för spridning av bekämpningsmedel. Dessutom klargjorde rådet att trots att denna förordning inte bör tillämpas på verifieringen av efterlevnaden av förordning (EU) nr 1308/2013 (samlad marknadsordning för jordbruksprodukter) bör den tillämpas när bedrägligt eller vilseledande agerande med avseende på handelsnormer konstateras under kontroller som utförs i enlighet med artikel 89 i förordning (EU) nr 1306/2013.

b) Finansiering av offentlig kontroll

I kommissionens förslag bibehölls den befintliga allmänna principen att medlemsstaterna bör anslå tillräckliga ekonomiska resurser för offentlig kontroll, men man föreslog att den nuvarande skyldigheten att samla in avgifter från endast vissa företag utökas till att omfatta alla aktörer på de områden som omfattas av förordningen. Syftet var att till fullo täcka kostnaderna för offentlig kontroll inom alla sektorer, samtidigt som undantag medges för mikroföretag. Kommissionen föreslog inte att man skulle behålla de nuvarande fasta nivåerna för de obligatoriska kontrollerna av företag som hanterar kött, fiskeriprodukter och mjölkproduktion, för godkännande av foderanläggningar och för (flertalet) kontroller vid gränsen. Istället föreslog den att dessa nivåer ska fastställas av medlemsstaterna på grundval av enhetliga och öppna metoder.

Rådet ansåg att det inte var nödvändigt att ändra tillämpningsområdet för systemet med obligatoriska avgifter och att de befintliga fasta nivåerna bör behållas eftersom systemet generellt sett var tillfredsställande. Rådet enades dock om att medlemsstater som vill ta ut avgifter som motsvarar kostnaderna och som inte ligger på en fast nivå måste följa harmoniserade bestämmelser om kostnadstäckning och beräkningsmetoder. Rådet enades också om att medlemsstaterna bör åläggas att öka insynen vad gäller beräkning, uppbörd och fastställande av avgifter samt samrådet med berörda intressenter.

c) Den officiella veterinärens roll

Kommissionen föreslog ett flexibelt tillvägagångssätt som ger medlemsstaterna möjlighet att utse de tjänstemän de anser vara bäst lämpade att utföra den offentliga kontrollen, samtidigt som medlemsstaterna åläggs att tillhandahålla lämplig utbildning för all personal.

Rådet enades om att medlemsstaterna själva bör få avgöra vilka tjänstemän som är bäst lämpade att genomföra kontrollerna, för att de offentliga kontroller som omfattas av denna förordning ska kunna organiseras på ett effektivt sätt, under förutsättning att en hög skyddsnivå för människors hälsa, djurs hälsa och djurskyddet säkerställs i alla led i livsmedelskedjan och att internationella standarder och skyldigheter uppfylls.

Rådet ansåg dock att medlemsstaterna bör vara skyldiga att hänvisa till officiella veterinärer i vissa fall då deras särskilda färdigheter krävs för att säkerställa goda resultat av den offentliga kontrollen (dvs. för levande djur, kött och vissa andra produkter av animaliskt ursprung). Enligt rådet mening bör detta inte påverka medlemsstaternas möjlighet att också anlita officiella veterinärer bland annat för offentlig kontroll av fjäderfän och hardjur, eller andra särskilt utsedda personer, även där så inte krävs enligt denna förordning.

d) Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

Den föreslagna akten kommer att utgöra en ramförordning som bemyndigar kommissionen att fastställa en betydande mängd av dess aspekter genom delegerade akter och/eller genomförandekter. Under behandlingen i rådet ägnades särskild uppmärksamhet åt den föreslagna tilldelningen av befogenheter till kommissionen. Rådet varken ifrågasatte eller ändrade principen om en ramförordning, men ett stort antal artiklar skrevs om för att bättre avgränsa kommissionens befogenheter.

Vad gäller bestämmelser om särskilda ytterligare bestämmelser om offentlig kontroll avseende särskilda områden (artiklarna 18–27), t.ex. produktion av kött avsett att användas som livsmedel, djurskydd, växtskyddsmedel eller växters sundhet, införde rådet dessutom många viktiga delar i den grundläggande rättsakten och möjliggjorde en tilldelning av befogenheter till kommissionen på lämpligt sätt.

Slutligen har övergångsperioder införts i syfte att säkerställa att ett antal viktiga delegerade akter och genomförandekter som krävs för att förordningen ska kunna tillämpas korrekt antas före den dag då förordningen börjar tillämpas. Detta syftar till att säkerställa att de nuvarande bestämmelser som ska ersättas av de ovannämnda akterna kommer att fortsätta att gälla till dess att de senare har antagits av kommissionen. Detta antagande bör ske så snart som möjligt och senast 3 år efter den dag då förordningen börjar tillämpas. Detta säkerställer att det inte uppstår någon lucka, samtidigt som kommissionen ges tillräckligt med tid för att utarbeta dessa akter.

e) Rapportering av överträdelser

Efter en kraftfull begäran från Europaparlamentet gick rådet med på att i denna förordning inkludera bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att införa mekanismer för att möjliggöra rapportering av faktiska eller möjliga överträdelser av denna förordning, uppföljning av sådana rapporter och skydd av personer som inrapporterar en överträdelse mot repressalier, diskriminering eller missgynnande behandling (artikel 140).

IV. SLUTSATS

Rådets ståndpunkt vid första behandlingen återspeglar till fullo den överenskommelse som nåddes mellan de två medlagstiftarna och som bekräftades genom ovannämnda skrivelse från ordföranden för Europaparlamentets utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet till ordföranden för Coreper I av den 12 juli 2016. Den godkändes därefter av rådet den 10 oktober 2016 genom antagandet av en politisk överenskommelse.
